

UZASADNIENIE

M. B. pozwem z dnia 03 lutego 2017 roku wniósł o zasądzenie alimentów na swoją rzecz w kwocie po 1500 zł miesięcznie od pozwanego G. B. (k. 1 oraz k. 8 akt).

G. B. w odpowiedzi na pozew z dnia 28 marca 2017 roku wniósł o oddalenie powództwa w całości (k. 12 i k. 34 akt).

W toku prowadzonego postępowania na rozprawie w dniu 17 maja 2017 roku pozwany G. B. zaproponował powodowi zawarcie ugody w przedmiocie roszczenia alimentacyjnego, proponując M. B. alimenty w kwocie po 300 zł. miesięcznie. M. B. oraz jego pełnomocnik D. B. wyrazili na powyższe zgodę. Strony zawarły ugody zgodną z ustaleniami. Ugoda , po zapoznaniu się z treścią, został podpisana przez strony oraz ich pełnomocników (protokół rozprawy z dnia 17 maja 2017r.-k.36 akt, załącznik do protokołu-k.37 akt).

W związku zawarciem ugody przez strony postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 17 maja 2017 roku w sprawie III RC 28/17 Sad umorzył postępowanie oraz koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie zniósł.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 223 § 1 Ustawy kodeks postępowania cywilnego przewodniczący powinien we właściwej chwili skłaniać strony do pojednania, zwłaszcza nie pierwszym posiedzeniu po wstępnym wyjaśnieniu stanowiska stron. Przez ugody strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo uchylić spór istniejący lub mogący powstać (art. 917k.c.) O. ugody zawartej przed sadem wciąga się do protokołu rozprawy albo zamieszcza w odrębnym dokumencie stanowiącym część protokołu i stwierdza podpisami stron.

Materialnoprawne następstwa ugody sądowej pozostają w bezpośrednim związku z jej funkcją, polegającą na „załatwieniu” sprawy cywilnej poprzez poczynienie przez strony wzajemnych ustępstw. Cel ugody w postaci zlikwidowania sporu uzasadnia, zdaniem niektórych przedstawicieli doktryny, tezę o uznaniu jej za odpowiednik wyroku. Poprzez zawarcie ugody strony dają wyraz woli zakończenia udziału w sprawie i wpływają na rozstrzygnięcie sądu w ten sposób, że wydanie wyroku (posta-nowienia co do istoty) jest zbędne. W obliczu takiej sytuacji sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. postanowieniem umorzy postępowanie. Przesłankę uzasadniającą formalne zakończenie po-stępowania stanowi okoliczność „załatwienia” przez strony sporu, przez co potrzeba rozstrzygnięcia w postaci orzeczenia merytorycznego wydaje się być nieaktualna. Ugoda rozwiązuje spór, dlatego dalsze prowadzenie procesu co do istoty jest zbędne, powinno nastąpić jego umorzenie na mocy orzeczenia o charakterze formalnym

W niniejszej sprawie zarówno strony jak i ich pełnomocnicy zaakceptowali warunki zawarcia ugody, którą podpisały w obecności sędziego przewodniczącego. Ustalenia zawarte w ugodzie podlegają ocenie Sądu, pod względem zgodności z prawem, zasadami współżycia społecznego jak też czy czynność ta nie zmierza do obejścia prawa. Z zeznań i zgodnych ustaleń stron wynika, iż pozwany jako współwłaściciel domu ponosić będzie dodatkowo (poza alimentami) koszty utrzymania wspólnego mieszkania (powoda i pozwanego), oraz zaopatrywać powoda w odzież i obuwie. W tych okolicznościach Sąd uznał, iż ugoda jest zgodna z prawem i zasadami współżycia społecznego oraz nie zmierza do obejścia prawa, t.j. spełnia warunki z art. 203§4 k.p.c. W związku z zawarciem przez strony ugody sądowej, dalsze prowadzenie postępowania stało się zbędne, dlatego też Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie , zaś koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie zniósł na podstawie art.104 k.p.c.